

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tuloverolain 93 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia väliaikaisesti siten, että matkakuluvähennyksen enimmäismäärä korotettaisiin 7 000 eurosta 8 400 euroon.

Lisäksi lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vuonna 2022 kilometrikohtaisen matkakuluvähennyksen määrä omalla autolla kuljettaessa olisi 0,30 euroa kilometriltä ja käyttöetuautolla kuljettaessa 0,24 euroa kilometriltä silloin, kun halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa. Verohallinto määräisi edelleen tarkemmin muiden kulkuneuvojen perusteella myönnettävän matkakuluvähennyksen kilometrikohtaisista laskentaperusteista silloin, kun halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.7.2022 ja olemaan voimassa vuoden 2022 loppuun. Lakia sovellettaisiin verovuoden 2022 verotuksessa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
2 Nykytila ja sen arviointi.....	3
2.1 Nykytila.....	3
2.1.1 Matkakuluvähennys ja sen soveltamisedellytykset.....	3
2.1.2 Matkakuluvähennyksen määrän vahvistaminen.....	4
2.2 Nykytilan arviointi	4
3 Tavoitteet	5
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	5
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	5
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	6
4.2.1 Taloudelliset vaikutukset	6
4.2.1.1 Vaikutukset verovelvollisille	6
4.2.1.2 Verotuottomuutoksen kompensatio.....	8
4.2.2 Hallinnolliset vaikutukset.....	8
4.2.3 Tulonjakovaikutukset.....	8
4.2.4 Sukupuolivaikutukset.....	9
5 Lausuntopalaute.....	9
6 Voimaantulo	9
LAKIEHDOTUS	10
Laki tuloverolain 93 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	10
LIITE	12
RINNAKKAISTEKSTI.....	12
Laki tuloverolain 93 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	12

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

Energian hinta on noussut tuntuvasti viimeisen vuoden aikana Suomessa ja laajasti muualla Euroopassa. Myös liikennepolttoaineiden hinnat ovat nousseet etenkin raakaöljyn kallistumisen, biopolttoaineiden jakeluvuorituksen kiristymisen ja biopolttoaineiden hintojen nousun myötä.

Polttoaineen hinnan nousun vaikutuksia on mahdollista kompensoida verovelvollisille eri tavoin. Hallitus on päättänyt kompensoida polttoaineen hinnan nousua erityisesti henkilöille, jotka tarvitsevat autoa asunnon ja työpaikan välisiin matkoihinsa. Ehdotettujen lakimuutosten tarkoituksena on sekä polttoaineen hinnan nousun kompensoiminen että työnteon tukeminen.

Hallitus on päättänyt korottaa asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten vähennyskepoista enimmäismäärää. Lisäksi asunnon ja työpaikan välisten matkojen perusteella tehtävän vähennyksen kilometrikohtainen euromäärä vahvistetaan määräaikaisesti vuodelle 2022 suoraan tuloverolaissa siltä osin kuin halvimpana kulkuneuvona pidetään omaa autoa tai käyttöetuautoa. Vähennyksen määrä nousee sekä oman auton että käyttöetuauton osalta 0,05 euroa kilometriltä vuoden 2021 tasoon verrattuna.

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Esitys on käsitelty kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

Hallituksen esityksen tausta-aineisto on saatavilla osoitteessa [valtioneuvosto.fi/hankkeet_tunnuksella VM044:00/2022](http://valtioneuvosto.fi/hankkeet_tunnuksella_VM044:00/2022).

2 Nykytila ja sen arviointi

2.1 Nykytila

2.1.1 Matkakuluvähennys ja sen soveltamisedellytykset

Asunnon ja työpaikan välisten matkakustannusten perusteella tehtävästä vähennyksestä säädetään tuloverolain (1535/1992) 93 §:ssä.

Tuloverolain 93 §:n 1 momentin mukaan ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuna. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 7 000 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 750 euron omavastuuosuuden.

Tuloverolain 93 §:n 2 momentissa todetaan, että jos halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, Verohallinto määrää vuosittain tarkemmin vähennyksen laskentaperusteista. Vähennystä laskettaessa otetaan huomioon se kohtuullinen kustannusten lisäys, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

Säännöksiä asunnon ja työpaikan välisten matkojen perusteella tehtävistä vähennyksistä sovelletaan laskettaessa vähennystä kustannuksista, jotka aiheutuvat asunnon ja varsinaisen työpaikan välisistä matkoista. Tuloverolain 72 §:n 2 momentin mukaisissa komennustilanteissa säännöksiä asunnon ja työpaikan välisten matkojen perusteella tehtävistä vähennyksistä sovelletaan myös työkomennuksen kestäessä tehtyjen viikonloppu- ja muiden vastaavien matkojen kustannuksiin asunnon ja erityisen työntekemispaikan välillä.

Tuloverolain 31 §:n 6 momentin mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää myös tuloverolain 71 §:ssä tarkoitettulle toissijaiselle työpaikalle tehdyistä matkoista aiheutuneet matkakustannukset tulon hankkimisesta aiheutuneina menoina, siltä osin kuin työnantaja ei ole niitä korvannut. Matkakulut vähennetään todellisten kustannusten suuruusina, eikä vähennykselle ole omavastuusuutta, enimmäismäärää tai halvimman kulkuneuvon vaatimusta. Jos palkansaaja tekee matkan muulla kuin julkisella kulkuneuvolla, vähennys kuitenkin lasketaan sen mukaan kuin tuloverolain 93 §:n 2 momentissa säädetään eli Verohallinnon matkakuluvähennyspäätöksen mukaisesti.

Matkat toissijaisen työpaikan ja sen sijainnin vuoksi tarpeellisen majoittumispaikan välillä vähennetään kuitenkin samalla tavalla kuin asunnon ja varsinaisen työpaikan väliset matkat. Näitä matkoja koskevat siten samat rajoitukset ja edellytykset kuin asunnon ja työpaikan välisiä matkakuluja tavanomaisesti.

Vuodelta 2020 toimitetussa verotuksessa matkakuluvähennys myönnettiin noin 785 000 verovelvolliselle vähennyksen yhteismäärän ollessa noin 2 miljardia euroa. Enimmäismääräisen vähennyksen tehneitä oli noin 26 000. Käytännössä enimmäisvähennyksen tehneet ovat yleensä verovelvollisia, jotka voivat vähentää päivittäiset asunnon ja työpaikan väliset matkansa oman auton käytön mukaan laskettuna. Oma autoa käytettäessä vähennys oli 25 senttiä kilometriltä vuonna 2021. Näin ollen 7 000 euron enimmäismäärä ylittyy, kun asunnon ja työpaikan välisiä matkoja on vuodessa enemmän kuin 31 000 kilometriä. Jos työpäivien lukumääräksi oletetaan 220 päivää vuodessa, vähennys riittää noin 140 kilometrin pituiseen päivittäiseen matkaan.

2.1.2 Matkakuluvähennyksen määrän vahvistaminen

Verohallinto tekee päätöksen muun kuin julkisen liikenteen käytön perusteella tehtävän matkakuluvähennyksen määrästä vuosittain marraskuussa, kyseisen vuoden hintakehityksestä saatujen tietojen perusteella. Kuluvan vuoden aikana tapahtunut polttoaineen hinnannousu tai -lasku tulee siten nykyisinkin otetuksi huomioon kyseisen vuoden matkakuluvähennyksen määrässä.

Verohallinto ottaa matkakuluvähennyksen määrää vahvistaessaan huomioon ne kohtuulliset kustannusten lisäykset, jotka verovelvolliselle aiheutuvat oman auton käyttämisestä asunnon ja työpaikan väliseen matkaan. Näitä lisäkustannuksia ovat lähinnä auton muuttuvat kustannukset kuten rengaskulut, korjaus- ja huoltokulut, polttoainekulut sekä se auton pääoma arvon aleneminen, joka aiheutuu autolla ajetuista lisäkilometreistä. Verohallinnon 4.11.2021 antaman päätöksen mukaan vähennys oman auton käytön mukaan oli 0,25 euroa kilometriltä vuonna 2021 (Verohallinnon päätös matkakuluvähennyksen määrästä vuodelta 2021 toimitettavassa verotuksessa, säädöskokoelmanumero 911/2021).

Työsuhdeautojen kohdalla matkakuluvähennyksen määrä perustuu työsuhdeautojen kilometrikohtaisten luontoisuarvojen laskennalliseen keskiarvoon. Vapaan autoedun osalta vähennyksen määrä vastaa suoraan mainittua keskiarvoa. Käyttöetuauton osalta keskiarvoon lisätään polttoaineen kilometriä kohden laskettu hinta, koska verovelvollinen vastaa käyttöetuauton käyttövoimakustannuksista itse. Työsuhdeauton perusteella tehtävän vähennyksen määrä on nykytilanteessa sama riippumatta siitä, onko kysymyksessä vapaa autoetu vai käyttöetuauto. Verohallinnon 4.11.2021 antaman päätöksen mukaan vähennys työsuhdeauton käytön mukaan oli 0,19 euroa kilometriltä vuonna 2021.

2.2 Nykytilan arviointi

Polttoaineen hinnan nousu merkitsee, että entistä isompi osa matkakuluista jää vähentämättä niillä verovelvollisilla, joilla asunnon ja työpaikan välinen matka on pitkä, ja jotka siten tähän

mennessä ovat saaneet vähentää verotuksessaan tuloverolain 93 §:n 1 momentin mukaisen enimmäismäärän.

Vaikka polttoaineen hinnan nousu otetaan nykytilanteessakin huomioon matkakuluvähennyksen määrässä, polttoaineen hinnan nousu lisää kustannuksia erityisesti niillä verovelvollisilla, jotka kulkevat pitkiä asunnon ja työpaikan välisiä matkoja omalla autolla. Nykytilanteessa kesken vuoden nousseita kustannuksia ei voida vuoden kuluessa ottaa ennakkoperinnässä huomioon, sillä kultakin vuodelta vähennettävä määrä vahvistetaan Verohallinnon päätöksellä vasta marraskuussa.

Työsuhdeauton käyttäjistä polttoaineen hinnan nousu kohdistuu niihin verovelvollisiin, joilla on käyttöetuauto, ja jotka siten vastaavat autoetuautonsa käyttövoimakustannuksista itse. Vapaan autoedun kohdalla polttoainekustannusten nousu ei samalla tavoin kohdistu verovelvolliseen itseensä, koska työnantaja vastaa polttoainekustannuksista. On myös huomattava, että vapaan autoedun kohdalla myös edun verotusarvo ja siten työntekijän tuloksi luettu määrä on laskettu verovuotta edeltävän vuoden mukaisen polttoaineen hinnan perusteella.

3 Tavoitteet

Nyt esitettävillä muutoksilla on tarkoitus kompensoida polttoaineen hinnan nousua henkilöille, jotka tarvitsevat autoa asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin ja jotka vastaavat polttoainekustannuksistaan itse. Muutoksilla on tarkoitus sekä vastata polttoaineen hinnan nousun aiheuttamiin lisäkustannuksiin että tukea verovelvollisten työn tekoa.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Hallitus on linjannut, että asunnon ja työpaikan välisen matkakuluvähennyksen enimmäismäärää korotetaan määräaikaaisesti vuoden 2022 verotuksessa 7 000 eurosta 8 400 euroon.

Lisäksi kilometrikohtainen matkakuluvähennys verovelvollisen omistamalla tai hallitsemalla autolla tai käyttöetuautolla kuljettaessa säädetään määräaikaaisesti vuodelle 2022 suoraan tuloverolaissa. Vähennyksen määrä olisi 0,30 euroa kilometriltä omalla autolla kuljettaessa. Käyttöetuautolla kuljettaessa vähennyksen määräksi säädettäisiin 0,24 euroa kilometriltä. Vuoden 2021 tasoon nähden korotus olisi 0,05 euroa kilometriltä. Verohallinto määräisi edelleen tarkemmin vähennyksen laskentaperusteista muiden kulkuneuvojen, kuten esimerkiksi vapaan autoedun, osalta.

Asunnon ja työpaikan välisistä matkoista myönnettävän vähennyksen määrän muutos ei vaikuta tuloverolain 71 §:n mukaisiin verovapaisiin matkustamiskustannusten korvauksiin, joita työnantaja voi maksaa työntekijälle tuloverolain 72 §:n 1 momentin mukaisen työmatkan tai toissijaiselle työpaikalle työtehtävien hoitamiseksi tehdyn matkan perusteella. Muutos ei vaikuttaisi myöskään tuloverolain 72 §:n 2 momentin mukaisissa komennustilanteissa maksettaviin verovapaisiin matkustamiskustannusten korvauksiin eikä tuloverolain 72 §:n 3 momentin mukaisista erityisalojen (esimerkiksi rakennus-, maanrakennus- ja metsäalan) päivittäisistä matkoista maksettaviin matkustamiskustannusten korvauksiin.

Verohallinto määrää työmatkan perusteella maksettavien verovapaiden matkustamiskustannusten korvausten enimmäismäärän tuloverolain 73 §:n 1 momentin mukaisesti vuosittain etukäteen erillisessä päätöksessä varattuaan kulukorvausasiain neuvottelukunnalle tilaisuuden tulla

kuulluksi asiassa. Päätöksen luvut perustuvat tuloverolain 73 §:n 2 momentin mukaisesti Valtion työmarkkinalaitoksen laskelmiin.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Taloudelliset vaikutukset

Muutokset matkakuluvähennyksessä vaikuttavat noin 594 000 verovelvollisen verotukseen. Ne pienentävät staattisesti arvioituna vuoden 2022 tasossa verotuloja yhteensä noin 143 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus olisi 34 miljoonaa, kuntien osuus 101 miljoonaa, seurakuntien osuus 5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 3 miljoonaa euroa. Muutosten piirissä olevien verovelvollisten verotus kevenisi yhteensä keskimäärin noin 240 euroa vuodessa.

Matkakuluvähennyksen enimmäismäärän korottaminen 7 000 eurosta 8 400 euroon pienentäisi staattisesti arvioituna vuoden 2022 tasossa verotuloja yhteensä noin 13 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus olisi 3 miljoonaa, kuntien osuus 9 miljoonaa, seurakuntien osuus 0,5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 0,5 miljoonaa euroa. Vähennyksen piirissä on arviolta noin 730 000 verovelvollista ja tämä muutos kohdistuisi vain niihin noin 31 500 verovelvolliseen joiden matkakulut tällä hetkellä ovat 7 750 euroa tai enemmän.

Matkakuluvähennyksen kilometrikohtaisen määrän korottaminen pienentäisi staattisesti arvioituna vuoden 2022 tasossa verotuloja yhteensä noin 130 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus olisi 31 miljoonaa, kuntien osuus 92 miljoonaa, seurakuntien osuus 4,5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 2,5 miljoonaa euroa.

Taloudellisten vaikutusten arviointi on tehty suhteessa vuodelta 2021 sovellettaviin matkakuluvähennysten kilometrikohtaisiin määriin ja matkakuluvähennyksen enimmäismäärään. Polttoaineen hinnan noususta johtuen on oletettavaa, että matkakuluvähennyksen kilometrikohtainen määrä olisi noussut oman auton ja käyttöetuauton osalta myös tilanteessa, jossa Verohallinto olisi tavanomaiseen tapaan vahvistanut vuonna 2022 sovellettavan matkakuluvähennyksen määrän vasta marraskuussa 2022. Jos Verohallinto olisi ilman tämän esityksen antamista vahvistanut matkakuluvähennyksen määräksi esimerkiksi 0,27 euroa per kilometri, olisi muutoksesta johtuva verotulomenetys edellä esitettyä pienempi. Tällöin verotuottovaikutus olisi arviolta yhteensä noin 93 miljoonaa euroa, josta valtion osuus olisi 22 miljoonaa, kuntien osuus 66 miljoonaa, seurakuntien osuus 3 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 2 miljoonaa euroa.

4.2.1.1 Vaikutukset verovelvollisille

Vuoden 2022 verotuksessa voimassa olevan, määräaikaisen lakimuutoksen myötä matkakuluvähennyksen määrä vahvistetaan tuloverolaissa jo kuluvan vuoden kesällä. Polttoaineen hinnan nousua heijastava vähennyksen määrä voidaan siten ottaa huomioon ennakkoperinnässä jo verovuoden kuluessa. Samoin voidaan ottaa huomioon matkakuluvähennyksen korotettu enimmäismäärä.

Matkakuluvähennyksen kilometrikohtaisen määrän korottamisen vaikutuksia yksittäiselle verovelvolliselle myönnettäviin vähennyksiin voidaan kuvata seuraavan esimerkin avulla:

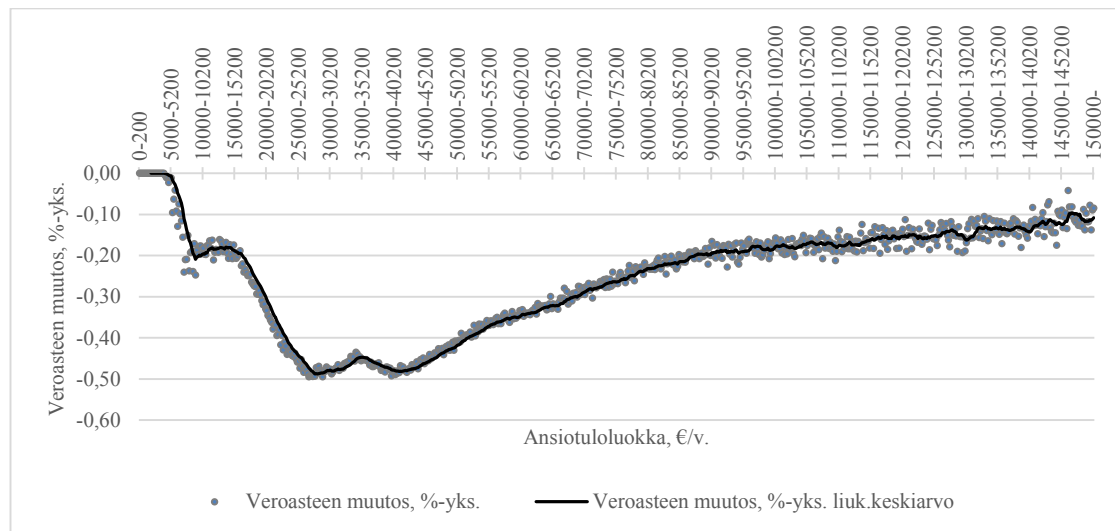
Verovelvollisella on käytössään oma auto, joka kuluttaa polttoainetta viisi litraa sadan kilometrin matkalla. Kun matkakuluvähennyksen määrä nousee 0,05 euroa per kilometri, verovelvolliselle myönnettävän matkakuluvähennyksen määrä

nousee yhden euron kulutettua bensalitraa kohden. Sadan kilometrin päivittäisellä asunnon ja työpaikan välisellä matkalla vähennyksen määrä nousisi viisi euroa per matka. Verovelvollinen saa matkakuluvähennyksen hyväkseen, kun kulut ylittävät 750 euron omavastuuosuuden.

Matkakuluvähennys tehdään veronalaisesta ansiotulosta, ja matkakulut pienentävät verotettavan ansiotulon määrää. Verovelvollisen maksettavaksi tulevien verojen määrä ei siten vähene matkakuluvähennyksen määrän verran, vaan vaikutus yksittäisen verovelvollisen verotuksessa näkyy siinä, paljonko verovelvollisen maksettavaksi tulevien verojen määrä vähenee.

Verovelvollisen tulee itse hakea muutosverokortti, jos hän haluaa matkakuluvähennyksen muutokset hyväkseen jo kuluvan vuoden 2022 ennakkoperinnässä. Sovellettava ennakonpidätysprosentti lasketaan puolen prosenttiyksikön tarkkuudella ja pyöristetään aina seuraavaan ylempään täyteen tai puoleen prosenttiin. Muutosten vaikutukset ennakonpidätysprosenttiin vaihtelevat kunkin verovelvollisen yksilöllisen tilanteen mukaan.

Alla olevaan kaavioon on koottu matkakuluvähennyksen veroperusteisiin tässä esityksessä tehtyjä muutosehdotusten keskimääräiset yhteisvaikutukset eri tuloluokissa olevien matkakuluvähennystä saavien verovelvollisten veroasteisiin.

Ehdotetuilla muutoksilla on heijastusvaikutuksia myös Verohallinnon soveltamiskäytäntöön, koska Verohallinto arvioi tulonhankkimiskuluina vähennettävien matkustamiskustannusten määrän tietyissä tilanteissa käyttäen hyödyksi asunnon ja työpaikan välisten matkojen mukaan tehtävän vähennyksen kilometrikohtaista euromäärää. Määrää sovelletaan Verohallinnon yhtenäistämisohteissa mainituissa tilanteissa silloin, kun vähennyksen saa tehdä todellisten kustannusten mukaan mutta verovelvollinen ei ole esittänyt selvitystä näistä kustannuksista. (Verohallinnon yhtenäistämisohteet vuodelta 2021 toimitettavaa verotusta varten, antopäivä 7.12.2021, diaarinumero VH/4464/00.01.00/2021, kohta 2.4).

Kysymys voi olla esimerkiksi tilanteista, joissa työnantaja ei ole korvannut tuloverolain 72 §:n 1—3 momenttien mukaisista työmatkoista aiheutuneita matkustamiskustannuksia. Kysymys voi olla myös esimerkiksi metsätalouden tulonhankkimiskulujen vähentämisestä, kun metsätalouden harjoittamiseen käytetään yksityisiin varoihin kuuluvaa autoa tai muuta kulkuneuvoa.

Vähennyksen määrä arvioidaan asunnon ja työpaikan välisten matkojen perusteella tehtävän vähennyksen mukaisesti, kun kysymys on oman auton, moottoripyörän tai mopon käyttämisestä. Vuodelta 2022 toimitettavassa verotuksessa Verohallinto soveltaa siten yhtenäistämisohejeissa mainituissa tilanteissa oman auton käytön osalta suoraan tuloverolaissa säädettyä kilometrikohtaista euromäärää 0,30 euroa kilometriltä.

4.2.1.2 Verotuottomuutoksen kompensatio

Hallitusohjelman mukaisesti kunnille aiheutuva verotulomuutos kompensoidaan nettomääräisesti. Tässä esityksessä ehdotetut muutokset vähentävät kuntien verotuloja yhteensä 101 miljoonaa euroa. Verotulomuutos kompensoidaan valtionosuusjärjestelmän kautta.

4.2.2 Hallinnolliset vaikutukset

Muutokset matkakuluvähennykseen tehdään kesken verovuoden 2022, mutta niitä sovellettaisiin takautuvasti verovuoden alusta 1.1.2022 alkaen. Verohallinto voi toteuttaa muutokset järjestelmiinsä 1.7.2022. Verovelvolliset voivat siten tästä alkaen hakea muutosverokorttia, jossa otetaan huomioon ehdotetut lakimuutokset.

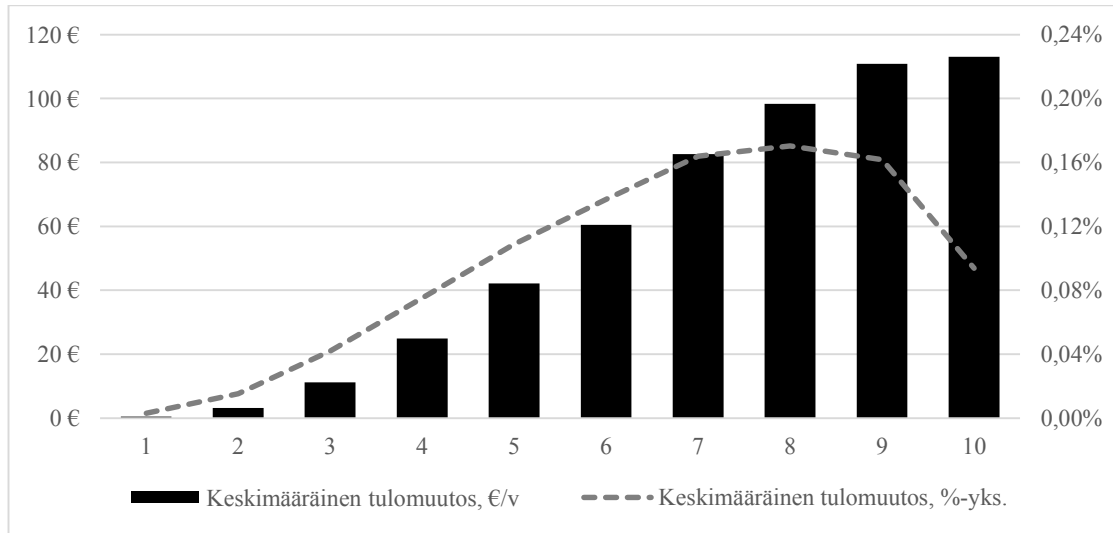
Verovelvollinen voi hakea muutosverokorttia OmaVerossa, soittamalla Verohallinnon puhelinpalveluun tai asioimalla verotoimistossa. Verohallinto ei kuitenkaan teknisistä syistä pysty heti tarjoamaan paperilomakkeita, joissa korotettu matkakuluvähennys voitaisiin ottaa huomioon käyttöetuauton osalta.

4.2.3 Tulonjakovaikutukset

Matkakuluvähennyksen veroperusteisiin ehdotetuilla muutoksilla on vaikutusta henkilöiden väliseen tulonjakoon.

Tuloerojen muutosta mitataan Gini-kertoimen avulla. Gini-kerroin on kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen jakautumista kuvaava indikaattori, joka voi saada arvot 0:n ja 100:n välillä. Mitä korkeampi indikaattorin arvo on, sitä suuremmat tuloerot ovat. Suomessa tuloerot ovat esimerkiksi muihin OECD-maihin verrattuna pienet, mutta tuloerot ovat kasvaneet 1990-luvun alun tasosta merkittävästi. Tuorein tuloerojen tarkastelu, jonka tilastokeskus on tehnyt tulonjaon kokonaistilaston tiedoista, on vuodelta 2020. Tuloeroja kuvaavan Gini-kertoimen arvo oli 27,7, mikä on 0,2 prosenttiyksikköä vähemmän kuin vuotta aiemmin.

Alla olevaan kuvioon on koottu edellä mainittujen tuloveroperusteisiin tässä esityksessä tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset tulodesiileittäin. Kuvioista käy ilmi, että verotus kevenee kaikissa tulodesiileissä. Vaikutus on euromääräisesti suurin tulodesiilissä 10 eli suurituloisilla kotitalouksilla. Vaikutus on suhteellisesti suurin tulodesiilissä 8. Kuviossa esitetyt muutokset on laskettu OECD:n modifioidun ekvivalenssiasteikon mukaisilla kotitalouskohtaisilla ekvivalenteilla tuloilla.

Tässä esityksessä ehdotettujen veroperustemuutosten yhteisvaikutus tulonjakoon Gini-kertoimella mitattuna on 0,01 prosenttiyksikköä eli toimenpiteet kasvattavat tuloeroja hieman.

4.2.4 Sukupuolivaikutukset

Tuloverotus perustuu tulojen verottamiseen ja verotus toimitetaan samalla tavalla sukupuolesta riippumatta, joten myöskään tässä esityksessä ehdotettujen muutosten vaikutukset eivät ole riippuvaisia sukupuolesta.

Tässä esityksessä ehdotettujen muutosten 143 miljoonan euron verotuottovaikutuksesta noin 62,5 prosenttia arvioidaan kohdistuvan miehiin ja 37,5 prosenttia naisiin. Vaikutusten kohdentuminen on seurausta matkakuluvähennyksen käytöstä ja ansiotulojen jakaantumisesta sukupuolten kesken.

5 Lausuntopalaute

Asian kiireellisyydestä johtuen esitysluonnoksesta ei ole järjestetty lausuntokierrosta.

6 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1.7.2022 ja olemaan voimassa vuoden 2022 loppuun. Lakia sovellettaisiin verovuoden 2022 verotuksessa.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

tuloverolain 93 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti tuloverolain (1535/1992) 93 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 1 momentti laissa 1086/2014 ja 2 momentti laissa 504/2010, seuraavasti:

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuna. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 8 400 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 750 euroa (*omavastuuosuus*).

Jos 1 momentissa tarkoitettuna halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, vähennystä laskettaessa otetaan huomioon se kohtuullinen kustannusten lisäys, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin. Vähennyksen määrä on 0,30 euroa kilometriltä, jos vähennys myönnetään oman auton käyttökustannusten mukaan. Myönnettäessä vähennys käyttöetuauton mukaan vähennyksen määrä on 0,24 euroa kilometriltä. Verohallinto määrää tarkemmin vähennyksen laskentaperusteista muiden kulkuneuvojen osalta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2022 ja on voimassa vuoden 2022 loppuun.
Tätä lakia sovelletaan vuoden 2022 verotuksessa.

Helsingissä 7.4.2022

Pääministeri

Sanna Marin

HE 37/2022 vp

Valtiovarainministeri Annika Saarikko

Laki

tuloverolain 93 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti tuloverolain (1535/1992) 93 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 1 momentti laissa 1086/2014 ja 2 momentti laissa 504/2010, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

93 §

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuna. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 7 000 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 750 euroa (*omavastuuosuus*).

Jos 1 momentissa tarkoitettuna halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, vähennystä laskettaessa otetaan huomioon se kohtuullinen kustannusten lisäys, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin. Verohallinto määrää vuosittain tarkemmin vähennyksen laskentaperusteista.

Ansiotulon hankkimisesta johtuneina menoina pidetään myös matkakustannuksia asunnosta työpaikkaan ja takaisin halvimman kulkuneuvon käyttökustannusten mukaan laskettuna. Näitä matkakustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 8 400 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 750 euroa (*omavastuuosuus*).

Jos 1 momentissa tarkoitettuna halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, vähennystä laskettaessa otetaan huomioon se kohtuullinen kustannusten lisäys, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin. *Vähennyksen määrä on 0,30 euroa kilometriltä, jos vähennys myönnetään oman auton käyttökustannusten mukaan. Myönnettäessä vähennys käyttöetuauton mukaan vähennyksen määrä on 0,24 euroa kilometriltä.* Verohallinto määrää tarkemmin vähennyksen laskentaperusteista *muiden kulkuneuvojen osalta.*

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2022 ja on voimassa vuoden 2022 loppuun.

Tätä lakia sovelletaan vuoden 2022 verotuksessa.